

Paladin Nuzák s mistrovským talentem.

Propadl do kolonie trestanců. Jaká nespravedlnost dopustila takový skutek? A nebo jde snad o cestu dalšího božího poznání? Musí si v hlavě uspořádat myšlenky v nelehké životní změně. Co se vlastně stalo? Předchozí honosný život zámožného paladina byl v troskách. Je nahý, zesláblý mučením a hladem z předchozího věznění a najednou vržen do neznámé divočiny. Na svou obranu má jen zapomenutý pohrabáč

nalezený u blízkého táborového ohniště se kterým by hrozivého skřeta ani neohrozil, bez ohledu na všudypřítomné bandity čekající na svou snadnou kořist. Přesto má chudák v neštěstí i trochu štěstí. Najednou nemajetný zuboženec

je přirozeně nezajímavý alespoň pro ty bandity. Jiné je to však s dravou zvěří. Člověk musí být opatrný a mít se neustále

na pozoru při toulkách dravou divočinou. Pohrabáč se brzy zničil, to si jenom nalovil pár krysokrtů z nouze k večeři.

Další den měl paladin jasnou představu co potřebuje. Najít lepší vybavení. Alespoň sekeru nebo starý meč co by mohl nalézt u všelijakých pozůstatků kterých bylo všude kolem spousta. Něco na ty odporné pronásledující přerostlé slepice které jsou najednou bez pořádného brnění a meče značně nebezpečné. Bídny vyhlídky k přežití oprašují staré znalosti o bylinnách a jiných přírodních produktech na které se znalý paladin v nouzi rozpomíná. Při hledání přírodních produktů měl párkrát namále, nakonec

však dosáhl štěstí a našel dokonce nějaké poklady. Pravým pokladem byl totiž právě i primitivní leč stále zachovalý a účinný ostrý meč. Najednou větší pocit bezpečí jak proti vlkům tak i proti těm slepičím mrchožroutům ohrožujícím na každém kroku. V kolonii zvláště dravých a agresivních jako by tady byly odjakživa zvyklí brát lidi jenom jako potravu.

Je cítit strašlivá beznaděj, a víra se omezuje jenom k tomu nepadnout za oběť smečce hladových vlků nebo horší lovecké zvěře která se v kolonii hojně pohybuje. Žádná bezpečnost tady totiž neexistuje. Jediná kloudná cesta potencionálního bezpečí je stát se členem jednoho z místních táborů. Né všechny však mají zájem o nuzáky.

Brzy věčně při spaní pod širákem s permanentní hrůzou zakousnutých tesáků v těle při probuzení to paladina přirozeně začne táhnout k tomu stát se jedním z lapků. Důvody jsou mnohé. Starý tábor to v podstatě dál táhne se zrádným králem a jeho bandou neschopných přísluhovačů kvůli kterým bývalý paladin skončil s honosným životem na mizině a v totální mizérii s neustálou hrozbou o holý život. Nový tábor přece jenom podobné záměry má. S králem se nijak neslučuje a mohl by být nejvhodnějším nástrojem pro osobní pomstu ze všech

komunit které se dají v kolonii nalézt. Půjde tam tedy zkusit své štěstí. Zkušený bojovník má přece jenom velké výhody v mnohých zkouškách lapkovského charakteru přirozeně. Jde jen o to se dostat do přízně vůdci aby ho přijal mezi své důvěryhodné. K tomu už by mohl meč stačit.

Již u vstupní brány nového tábora bývalý paladin ztrestá dva přidržené lapky kteří před sebou viděli jen dalšího nuzáka co někomu ukradl meč který by ještě tak mohl být cenný. Ani v nejmenším by je nenapadlo že než stačí vytasit vlastní zbraně, bývalý paladin odhadne záměr banditů, bleskurychle tasí meč a zkušeným mistrovským kancem sekne jednoho banditu do ruky zatímco rychlým pohybem zpět srazí sekeru druhého překvapeného bandity na zem. Toho vzápětí opouští veškerá bojová vůle a začne s údivem zírat na teď již hrozivě vyhlížejícího nuzáka v mistrovském šermířském postoji. Po chvíli se rychle vzpamatuje změnou intonací v hlase a začne napjatou situaci mírnit snažící se nuzáka přesvědčit že to tak nemyslely. Ochotně ho pustí dovnitř s doporučením navštívit vůdce tlupy. O potencionální skvělé bojovníky má vždycky zájem, a dobře je platí.

Odhad byl přirozeně správný. Zkušený bojovník s válečnými zkušenostmi mezi bandity v zápětí najde své místo i oblíbení u stávajícího již postaršího vůdce. Většina lapků je dost ostrých chlapů a někteří jsou jak přirozeně bez rozumu. Paladin je však ostřílený bojovník s mnohaletým kurzem královského šermířského umění o kterém neví.

I přes veškerou svou ostrost a dravost se již brzy nedaří najít bývalému paladinovi rovného protivníka. Přesto ho však začínají mít rádi a ochotně jej záhy zasvěcují do své zbojnické aktivity. Bývalý paladin nemá ani problém porážet šaškovské strážce nového tábora snažící se napodobit královskou armádu.

Mistrovský kousek pak byl jeho osobní přepad tržiště starého tábora. Kdy se bývalému paladinovi s hrstkou ostřílených banditů podařilo překvapit stráž jižní brány a proklouznout dovnitř

bez spuštění poplachu. Byl to velice rychlý a důmyslný přepad s maskovanou přepadenou skupinou dodávky ze starého dolu která kvůli náhlé krizi přišla neobvykle vzdálenější cestou. Než se stačila zformovat naprosto překvapená hradní stráž, ozbrojená skupina banditů již opouštěla starý tábor bez značných ztrát a s plnými pytlí cenostmi. Za sebou zanechaly několik desítek mrtvých kopáčů a několik pobitých strážů. Tento Husarský kousek vzápětí stále jasněji určoval kdo bude dalším vůdcem tlupy nového tábora. Bojové skutky přirozeně směřovaly k tomu že to bude Bývalý Paladin. Jeho zájmy však byly vyššího záměru než jen obyčejné obohacování loupáním. V táboře byly také mágové vody. Nejlepší a nejspolehlivější z banditů pak tvořily jakousi elitu tábora, co dohlížely na jejich bezpečnost a zastávaly pro ně řadu složitějších úkolů kde bylo potřeba i více než jenom "talent" s mečem. Postavení vůdce banditů si bývalý paladin přirozeně dlouho neužíval.

V hlavě se mu pořád honila jenom pomsta králi za zradu a tak stále víc spolupracoval s mágy na společném úkolu s proražením magické bariéry. Náhodou se to týkalo i různých archeologických cest, ať už v dolech s magickou rudou nebo starých skřetích

hřbitovech kde se hledaly znalosti o místních zdrojích magie a bližší informace o zpracování magické rudy. V podstatě mnohem těžší a častokrát i mnohem nebezpečnější práce než jaké zastávaly bandité. Mladého paladina tak osud přirozeně i v kolonii svedl k tomu , pro co byl vychován a vyučen. Bylo potřeba zmocnit se prastarého skřetího chrámu který se v kolonii nacházel. To ovšem nebylo jednoduché protože byl bráněný početnou skupinou elitních skřetích válečníků a téměř nikdo v kolonii neuvažoval o tom že by se k tomu místu kdy přiblížil...Jen pro jednoho to byla výzva! A nakonec sám nebyl. Většina banditů i žoldnérů vzhlížejících k mladému vůdci za kterého již mluvila řada odvážných bitek, byla ochotna jít za čím dál větší vidinou slávy, bohatství, i toho že se plán mágů vody nakonec realizuje a magickou bariéru se podaří strhnout.

A tak ve směr celý nový tábor souhlasil s přepadením skřetího chrámu ačkoliv to byla dost sebevražedná mise. Musela proběhnout řádná příprava a vyzbrojení úderné skupiny tím nejlepším co kolonie dokázala nabídnout. Odvetné akce starého tábora přirozeně brzdily všechny plány a zákeřný výpad na nový důl připravil bandity o pár dobrých bojovníků navzdory tomu že se krizi podařilo rázným protiútokem brzy zažehnat. Najednou začalo vše stagnovat. Dlouho trvající hašteření mezi novým a starým táborem přerůstalo v čím dál větší napětí a otevřené konflikty jenom znemožňovaly novému tábora uskutečnit svůj hlavní záměr. V táboře výrazně ubylo schopných lidí ačkoliv příjem nových vězňů byl dostatečný... Málokrterý však byl tak cenný jako bývalý paladin s válečnými zkušenostmi.

Jemu podobných bylo v táboře velmi málo a čím dál méně. Již bylo potřeba zachovávat zkušené bojovníky aby sloužily jako instruktoři pro nadějně nováčky kteří jinak bez bojových zkušeností neměly v kolonii valnou hodnotu a spíš byly mnohdy na obtíž vhodní akorát tak pro buzeraci od Leftyho na polích. Bývalý paladin se tedy musel na čas spokojit se stagnující situací v kolonii, za to se poměrně rychle vypracoval až na nejvyššího vojenského velitele nového tábora přirozeně. Za stávající situace válečného vyčerpání obou lidských nepřátelých stran se nový vůdce přirozeně stále více pohlížel po nadějných talentech. Jeden takový se zase konečně objevil a velice podobný jako kdysi on sám u banditů. Bezejmenný ranař jenž stejně jako on drtil v osobním souboji jednoho soka za druhým jasně vykazoval že se jedná o velkého muže činu. Navzdory tomu že o svém minulém životě toho moc nevyprávěl, tak to byl potenciálně vhodný druhý poručík na křídlo. Zabýval se bývalý paladin ve svých strategických plánech při útoku na skřetí chrám hluboko v divočině. Stále sbírá bojové zkušenosti a nebojí se ničeho. Trochu se skoro bývalý paladin obával toho aby na tom místě druhého poručíka neskončil on sám. Jeho potenciálně bezejmenný rival by ho také mohl nakonec i svrhnout. Snad o to nebude stát. Válečných zkušeností tolik zase nemá když je bůhví odkud a nikdy o sobě ani pořádně nemluvil. S mečem to ale dobře umí. Nebylo ho moc co naučit. Říkával že ho to naučil drsný život přirozeně. Více takových jako je on a útok na skřety bude brzy možný. To ale hned asi nebude. Paladinu bylo totiž jasné že vzácný bojový talent se zase tak často neobjeví. Občas přepadá i beznaděj z toho že v té zpropané kolonii "zkejsneme" na věčnost všichni a všechny velkolepé plány na veliký útěk i velikou pomstu se projeví jako Liché.

